

ЛЕНІНЕЦЬ

Орган Ново-Миргородського РК Комуністичної партії
України та районної Ради депутатів трудящих,
Кіровоградської області.

Трудящі Радянського Союзу! В єдності Комуністичної партії і народу — джерело сили соціалістичного ладу, запорука нових успіхів у будівництві комунізму! Хай живе нерушима єдність партії і народу!

(Із Закликів ЦК КПРС до 40-х роковин Великої Жовтневої соціалістичної революції).

Великі зміни і перетворення

Через шість днів трудящі Радянського Союзу відзначать всенародне свято 40-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції. Цю величну дату з радістю відзначають і трудівники колгоспних ланів нашого району.

На тисячі гектарів розкинувся зелений килим озимої пшениці. Успішно проведено збирання врожаю всіх культур, своєчасно заскритовано всю солову і полову, закладено багато силосу. Не лишилося на зиму жодного гектара стерні — все виорано на зяб. Ось ті подарунки, які принесли колгоспники і механізатори великому святу.

Широкі колгоспні лани... А чий були вони сорок років тому? Поневолені, голодні і голі селяни віками мріяли про землю, про хліб, про волю. За часів царизму родючі землі були в руках поміщиків та куркулів. Дні і ночі біля землі працювали бідняки-наймити, а плоди їхньої праці пожирали багатії. Знедолені люди не знали радості в своєму житті. Вони тільки мріяли про землю. Ось як передає мрії селян М. Коцюбинський, видатний український письменник:

«Земля для всіх. А хто її має? Пан, багачир... Поле в руках багатих... А убогий мужик нічого не має, тільки руки та ноги... Земля, як мрія далека, тільки манила, а не давалась в руки...»

Після перемоги Великого Жовтня віковична мрія селян здійснилась. Радянська влада передала всі ниви у вічне користування трудівникам села. З того дня, коли Володимир Ілліч Ленін з трибуни II з'їзду Рад проголосив Декрет про землю, минуло сорок років. А які грандіозні зміни сталися в селі!

—Самому не віриться, — згадує А. П. Самченко, депутат районної Ради, — що я ще копірив ралом землю. З батьком руками сіяли жито. На все село не було навіть поганенької сівалки. Збирали вро-

жай серпами, кінні жатки були лише у панів. Про комбайн тоді навіть ніхто уяви не мав. Свого хліба хватало лише до нового року. Щоб не вмерти з голоду, батько позичав кілька пудів гречки чи жита в куркуля, а потім відробляли всією сім'єю майже цілий рік...

Жили селяни в темряві, ні культури, ні освіти не знали. Тяжка праця, церква і... кладовище — ось такий шлях був у людини.

У страхотливих, тяжких умовах були жінка-мати, діти. Мати від зорі до зорі на поміщицькому лану гнула спину, а діти голодні бігали попід тинами в бур'янах.

А тепер. Невпізнанно змінили обличчя наші села. Замість маленьких убогих хатинок сини колишніх батраків будують добротні будинки на кілька кімнат. Дах вкривають не соломою, а шифером, черепицею. Лише в нинішньому році в кожному селі споруджуються десятки будинків. Забудовникам допомагає держава, колгосп.

Тисячі трудівників села вечорами читають газети, журнали, книжки при світлі електричних лампочок. В районі буде незабаром завершена радіофікація всіх сіл. До послуг колгоспників кіно, бібліотеки, клуби. Лише в 1957—1958 навчальному році майже п'ять тисяч дітей відвідують школи.

Змінилися і умови праці хліборобів. Не тільки сохи чи рала, а навіть жатки, молотарки не знайдеш тепер у наших колгоспах. Всі виробничі процеси у землеробстві виконують потужні машини МТС. Все ширше впроваджується комплексна механізація в тваринництві.

Комуністична партія і Радянський уряд постійно піклуються про поліпшення праці сільських трудівників, про їх заможне і культурне життя.

Ось які величезні зміни і перетворення відбулися в селі. Спасибі славній партії, яку створив великий Ленін, за наше щасливе і радісне життя!

Четверта сесія районної Ради

Відбулася четверта сесія районної Ради депутатів трудящих, яка затвердила звіт мандатної комісії про правильність уповноважень депутата районної Ради депутатів трудящих Клименка Василя Івановича, обраного замість вибулого депутата по Костянтинівському виборчому округу № 16. Сесія обрала В. І. Клименка секретарем і членом виконкому Ново-Миргородської районної Ради депутатів трудящих.

З доповіддю про роботу виконкому районної Ради депутатів трудящих виступив голова виконкому П. Г. Кумпан. В обговоренні доповіді взяли

участь депутати С. Байборша, С. Корлюк, В. Вурсол, Г. Цуцол та інші.

Як доповідач, так і виступаючи звернули особливу увагу на недоліки, які ще мають місце в роботі виконкому, його відділів і, зокрема, відділу народної освіти, комітету фізкультури і спорту, відділу по будівництву в колгоспах.

Було піддано гострій критиці роботу відділу «Автошосдор», виконкомів Панчівської, Мартоської та інших сільських Рад, які мало дбають про впорядкування шляхів, про ремонт мостів тощо.

Орґанізовано також прох...
виробітку на ремонті сільськогосподарських машин.
Колектив механізаторів машинно-тракторної станції зобов'язався достроково закінчити річний план ремонту комбайнів, тракторів, причіпного інвентаря і цим самим добре підготуватись до весняних робіт наступного року.

ДОШКА ПОШАНИ

За досягнуті успіхи в соціалістичному змаганні на честь всенародного свята сорокаріччя Великої Жовтневої соціалістичної революції постановою виконкому районної Ради депутатів трудящих та бюро райкому КП України на районну Дошку пошани заносяться:

(Продовження).

Константинов Никанор Никифорович — бригадир рілничої бригади колгоспу імені Будьонного, який з членами бригади одержав по 30 центнерів озимої пшениці на кожному з 180 гектарів.

Клименко Анатолій Іванович — бригадир комплексної бригади колгоспу імені Ворошилова, який з членами бригади добився надою молока від кожної фуражної корови по 2160 кілограмів і м'яса на 100 гектарів сільськогосподарських угідь по 24,2 центнера.

Туркулець Микола Андрійович — бригадир рілничої бригади колгоспу імені Держинського, який з членами бригади виростив по 30 центнерів озимої пшениці на кожному з 82 гектарів.

Паливода Тимофій Петрович — бригадир будівельної бригади колгоспу імені Куйбишева, який з членами бригади якісно виконує будівельні роботи.

Дедул Митрофан Митрофанович — бригадир городньої бригади колгоспу імені Карла Маркса, який з членами бригади виростив по 210 центнерів овочів на кожному з 25 гектарів.

Черненко Павло Михайлович — завідувач майстернею колгоспу імені Чкалова, який якісно провадить ремонт сільськогосподарського інвентаря.

Мартинівська Катерина Харитонівна — чабан колгоспу імені Калініна, яка на 100 вівцематок одержала по 130 ягнят, настригла вовни по 4,8 кілограма від кожної вівці.

Омельченко Костянтин Михайлович — чабан колгоспу імені Хрущова, який на 100 вівцематок одержав по 141 ягнати, настриг вовни по 3,6 кілограма від кожної вівці.

Шестерик Марія Мусіївна — пташниця колгоспу імені Чапаєва, яка одержала від кожної курки-несучки по 90 яєць.

Студінська Надія Дмитрівна — телятниця колгоспу імені Чкалова, яка

виростила і утримує в хорошому стані 59 голів телят.

Подурець Софія Григорівна — ланкова колгоспу імені Карла Маркса, яка з членами ланки виростила по 300 центнерів цукрових буряків на кожному з 12 гектарів.

Літвінова Ольга Артемівна — ланкова колгоспу імені Жданова, яка з членами ланки виростила по 230 центнерів цукрових буряків на кожному з 12 гектарів.

Ткаченко Надія Іванівна — колгоспниця колгоспу імені Карла Маркса, яка виростила 300 центнерів цукрових буряків з гектара.

Михлик Олександра Іванівна — колгоспниця колгоспу імені Жданова, яка виростила 300 центнерів цукрових буряків з гектара.

Грек Петро Митрофанович — пашовоз колгоспу імені Куйбишева, який своєчасно забезпечує тваринництво кормами. Щоденно виконує норми на 120—125 процентів.

Фрига Василь Демидович — пашовоз колгоспу імені Леніна, який своєчасно забезпечує тваринництво кормами. Виконує денні норми на 130 процентів.

Жученко Тихон Пилипович — конюх колгоспу імені Шевченка, який сумлінно доглядає коней і утримує їх у вищесередній вгодованості.

Ужовський Іван Михайлович — конюх колгоспу імені Орджонікідзе, який від закріплених конематок виростив 100 процентів лошат.

Клименко Іван Никифорович — коваль колгоспу імені Ворошилова, який щоденно виконує норми на 150—200 процентів при високій якості роботи.

Чабаненко Борис Григорович — шофер Ново-Миргородської автороти, який план перевезення вантажів виконав на 134 проценти, заощадив 450 кілограмів пального.

Лисенко Віра Іванівна — майстер швейного цеху промартілі «По ленінському шляху», яка виконала виробничі завдання на 111,3 проценти при високій якості роботи.

(Далі буде).

Готуємось до весни наступного року

Механізатори Ново-Миргородської МТС, успішно завершуючи осінні польові роботи, приступили до ремонту комбайнів, тракторів та інших сільськогосподарських машин. План четвертого кварталу по ремонту комбайнів МТС виконала на 50 процентів. Добре ремонтують машини комбайнери комсомолець Володимир Мирошніченко, Михайло Свиридов, Василь Сула.

Організовано також проходить ремонт тракторів. З плану ремонту 30 тракторів у четвертому кварталі вже відремонтовано 12. Добрий приклад на цих роботах подають тракторист Павло Вілоус, його напарник Борис Титарчук, а також токарь майстерні Георгій Литвинов та слюсар Анатолій Берест. Вони щоденно перевиконують норми

виробітку на ремонті сільськогосподарських машин. Колектив механізаторів машинно-тракторної станції зобов'язався достроково закінчити річний план ремонту комбайнів, тракторів, причіпного інвентаря і цим самим добре підготуватись до весняних робіт наступного року.

А. ЯКИМЧУК,
головний інженер Ново-Миргородської МТС.

НА ДОПОМОГУ
АГІТАТОРОВІ

Радянська Україна за 40 років

ПО ВКАЗАНОМУ ЛЕНІНИМ ШЛЯХУ

Корінні перетворення в сільському господарстві

★

„Дуже важливою складовою частиною ленінського плану будівництва соціалізму було соціалістичне перетворення відсталого, роздібленого сільського господарства шляхом по можливості більш „простим, легким і доступним для селянства“—шляхом добровільного виробничого кооперування селянства, тобто колективізації, з поступовим оснащенням сільськогосподарського виробництва сучасною машинною технікою“ (З тез до 40-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції).

★

Велика Жовтнева соціалістична революція здійснила вікові сподівання селянства — назавжди знищила поміщицьке землеволодіння. За ленінським декретом про землю, прийнятим II Всеросійським з'їздом Рад у жовтні 1917 року, трудящим селянам нашої країни передано більш як 150 мільйонів десятин землі, в тому числі селяни України одержали від Радянської влади понад 15 мільйонів десятин. Це була велика перемога трудівників села, завойована в союзі з робітничим класом під керівництвом Комуністичної партії.

В результаті здійснення геніального ленінського кооперативного плану на селі замість 25 мільйонів дрібних селянських господарств, що були в країні напередодні колективізації, було створено лад найбільшого в світі соціалістичного землеробства. Зокрема, на Україні тепер є 15.100 колгоспів і близько 900 радгоспів.

Соціалістична індустрія оснастила сільське господарство сучасною технікою. Ще в перші роки Радянської влади Володимир Ілліч Ленін мріяв про 100 тисяч тракторів. А тепер сільське господарство СРСР має 1.577 тисяч тракторів (у перерахунку на 15-сильні), 385 тисяч зернових комбайнів,

631 тисячу вантажних автомобілів і мільйони інших сільськогосподарських машин.

Тільки колгоспи Радянської України обслуговуються 1373 машинно-тракторними станціями, які становлять основну матеріально-технічну базу колгоспного виробництва. На колгоспних і радгоспних полях республіки працює 221 тисяча тракторів (у 15-сильному обчисленні), близько 53 тисяч зернових комбайнів, понад 29 тисяч силосозбиральних і кукурудзозбиральних комбайнів, 108 тисяч автомашин.

Все це набагато полегшило працю селян, підвищило її продуктивність. Досить сказати, що коли тепер при комбайновому збиранні 20 гектарів пшениці з середнім урожаєм в 20 центнерів витрачається в середньому 10 людино-днів, то раніше, при ручному збиранні і ручному обмолоті врожаю з такої ж площі треба було затратити 680 людино-днів.

Соціалістичний лад докорінно змінив обличчя села. В колгоспах виростили нові люди. Старе село не знало професій тракториста і комбайнера, а нині в машинно-тракторних станціях Радянської України тільки постійних робітників тракторних бригад налічується понад 312 тисяч чоловік, а водіїв колгоспних автомашин — 80 тисяч.

★

„Перемога колгоспного ладу означала, що в сільському господарстві—найбільшій галузі господарства країни, де до того переважала приватна власність на засоби виробництва, утвердилась громадська соціалістична власність, виникли нові, соціалістичні виробничі відносини. Всім далішим розвитком колгоспний лад довів свою перевагу над дрібним, розпорошеним одноосібним селянським господарством“ (З тез до 40-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції).

★

Соціалістичні перетворення, механізація робіт дали змогу сільському господарству при скороченні числа людей, зайнятих в ньому, набагато збільшити виробництво сільськогосподарської продукції. Посівні площі всіх культур зросли в СРСР порівняно з 1913 роком більш як у півтора раза, в тому числі пшениці — майже в 2 рази, технічних культур — в 2,7 рази, бавовнику і цукрових буряків — у 3 рази. Зросла культура землеробства, підвищилась урожайність полів.

Свою велику життєву силу колгоспний лад особливо наочно показав у роки Великої Вітчизняної війни. Незважаючи на тимчасову втрату крайньої важливих сільськогосподарських районів, колгоспи і радгоспи постачали без серйозних перебоїв армію і населен-

ню продовольство, а промисловості — потрібну сировину.

Великих успіхів у розвитку сільськогосподарського виробництва добились трудівники соціалістичних полів у післявоєнний час, особливо протягом останніх років, коли Комуністична партія і Радянський уряд здійснили ряд заходів по крутому піднесенню сільського господарства. Винятково важливе значення мали рішення партії і уряду про освоєння цілинних і перелогових земель, про новий порядок планування в сільському господарстві, про підвищення заготівельних і закупочних цін на сільськогосподарські продукти та інші. Вжиті партією заходи розв'язали місцеву ініціативу, підвищили матеріальну зацікавленість колгоспів і колгоспників у збіль-

шенні виробництва сільськогосподарської продукції.

Швидко пішло вгору і сільське господарство Радянської України. В колгоспах і радгоспах республіки поліпшилася структура посівних площ, збільшились посіви такої цінної продовольчої і фуражної культури, як кукурудза.

Перетворюючи в життя історичні рішення XX з'їзду КПРС, колгоспники, працівники МТС і радгоспів достроково, у вересні цього року, виконали державний план хлібозаготівель (без кукурудзи). Державі здано і продано 400 мільйонів пудів хліба, або на 128 мільйонів пудів більше, ніж за такий же період минулого року.

„Дальше освоєння цілинних і перелогових земель, розширення посівних площ, піднесення врожайності і поліпшення використання землі в усіх районах країни, зростання поголів'я худоби і її продуктивності, підвищення продуктивності праці і зниження собівартості сільськогосподарської продукції на основі здійснення комплексної механізації — такі головні завдання розвитку сільського господарства на даному етапі будівництва комунізму в нашій країні“ (З тез до 40-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції).

Ці завдання випливають з історичних рішень XX з'їзду КПРС, які передбачають довести в 1960 році валові збори зерна в країні до 11 мільярдів пудів на рік, значно збільшити за п'ятирічку також валову продукцію технічних культур, картоплі, овочів і продуктів тваринництва.

Великий вклад у виконання цих завдань внесуть трудівники сільського господарства Радянської України. Колгоспи і радгоспи республіки, виходячи з реальних можливостей, намітили довести в 1960 році валовий збір зерна до 2.122 мільйонів пудів, що значно більше, ніж виробляла Україна в середньому за останні п'ять років.

Спіраючись на досвід і досягнення передових колгоспів, партія виступила з закликом до трудівників соціалістичного сільського господарства — вже в найближчі роки наздогнати США по рівню виробництва м'яса, молока і масла на душу населення.

Цей заклик, палко схвалений усім радянським народом,

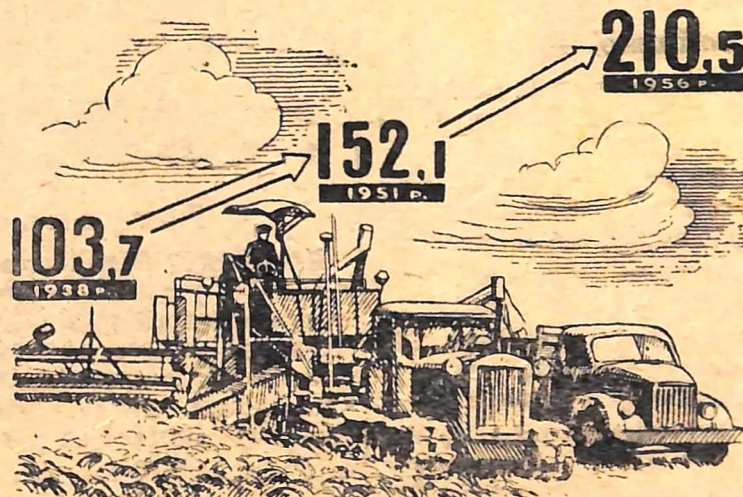
Велику роботу проведено і по дальшому збільшенню виробництва продуктів тваринництва. За минулі вісім місяців цього року в колгоспах і радгоспах України виробництво м'яса зросло в 1,5 рази проти відповідного періоду минулого року. Значною перемогою тваринників республіки є те, що на 1 жовтня вони одержали в середньому по 135 центнерів молока на 100 гектарів сільськогосподарських угідь. Збільшення виробництва продуктів тваринництва дало змогу республіці на 4 місяці раніше строку виконати державний план заготівель і закупок молока та яєць. Державі вже здано і продано 785 тисяч тонн м'яса.

★

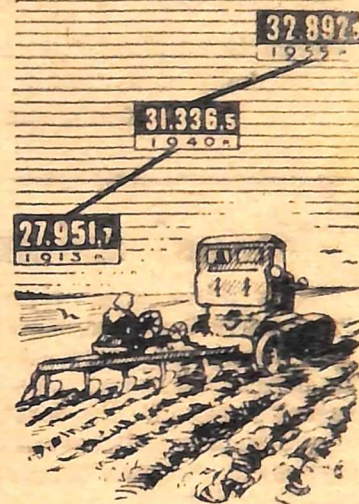
викликав новий приплив творчої енергії у всіх працівників сільського господарства. Тваринники Радянської України борються за те, щоб виробляти 300 — 400 центнерів молока на 100 гектарів сільськогосподарських угідь, в найближчі роки збільшити виробництво свинини в два з лишком рази і яловичини приблизно в 2,5 рази порівняно з 1956 роком.

* * *

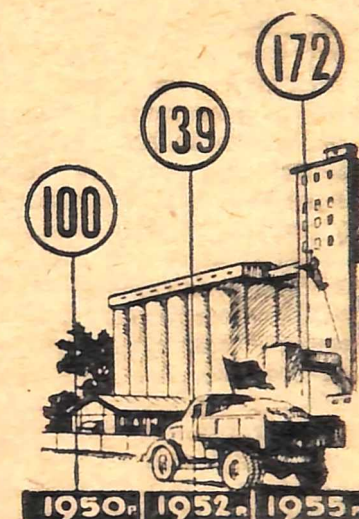
Славний шлях пройшло наше селянство за роки Радянської влади. Натхнені постійним піклуванням Комуністичної партії і Радянського уряду про неухильне піднесення сільського господарства, підвищення добробуту трудящих, колгоспники, працівники МТС і радгоспів, спеціалісти тепер зосереджують свої зусилля на тому, щоб успішно закінчити всі сільськогосподарські роботи, повністю виконати свої зобов'язання перед державою по здачі сільськогосподарських продуктів і тим самим гідно зустріти 40-і роковини Великої Жовтневої соціалістичної революції.

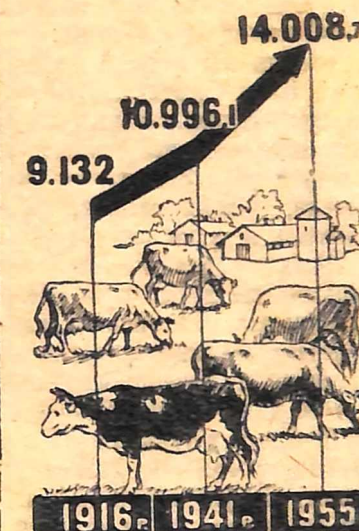
Кількість тракторів у сільському господарстві УРСР (тис. штук у 15-сильному обчисленні).

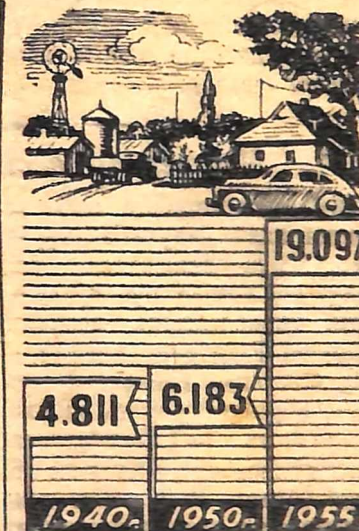
Зростання посівних площ УРСР (всі категорії господарств, тис. га).

Валовий збір (амбарний урожай) зерна в колгоспах УРСР (у процентах).

Зростання поголів'я великої рогатої худоби в УРСР (всі категорії господарств, тис. голів).

Грошові доходи колгоспів по УРСР (у млн. крб.).

Редактор
Х. СОКОЛОВСЬКИЙ.